

Selskab med 5000 Kr. Aktiekapital kan jo i lige saa høj Grad frembyde Aabenhed og Klarhed, som et større Selskab kan det. Det, det kommer an paa, er, at de, der slutter sig til dette Selskab, Aktionærer eller Kreditorer, ved, hvad de gaar ind til. Jeg forstaar meget vel, at den højtærede Minister har ønsket at stille Forslag om, at der skal kræves et Minimum paa 10 000 Kr., idet Sagen jo dermed sættes under Drøftelse. Der er nemlig fra en Række Organisationer fremkommet Ønske om, at dette Kapitalminimum sættes op. Man maa imidlertid efter min Mening ikke tillægge de Opfordringer fra Organisationer, som findes nævnt i Bilagene til Lovforslaget, alt for stor Vægt. Man kunde af Ordlyden af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, fristes til at tro, at de er vægtigere, end de er. Hvad jeg mener, ser man bedst, hvis man lægger Mærke til, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget paa Side 22, 2. Spalte, (Tillæg A. Sp. 4570) staar: „I § 12 har man under Hensyntagen til det i Flertallet af de som Bilag 4—12 trykte Erklæringer fra de interesserede Erhvervsorganisationer fremsatte Ønske“ o. s. v. Her tales altsaa om Flertallet, og naar der derfor i Bemærkningerne Side 21, 2. Spalte, (Tillæg A. Sp. 4568) skrives: „I § 4 har man i Overensstemmelse med de i de som Bilag 4—12 trykte Erklæringer fremsatte Udtalelser“ fundet det og det, vil man let tro, at det er samtlige disse Erklæringer, som har udtalt sig til Gunst for en Forhøjelse af Minimumskapitalen. Dette er imidlertid ingenlunde Tilfældet. Det er rigtigt, at en Del Foreninger, deriblandt „Dansk Dampskibsrederiforening“, har fremsat Ønske om en Forhøjelse af Minimumskapitalen, men jeg ved ikke, hvor stor Vægt man kan tillægge det, at et Selskab som „Dansk Dampskibsrederiforening“, der netop omfatter Millionselskaber, udtaler sig om denne for det forholdsvis ringe Sag. Omvendt skal jeg pege paa, at „Fællesforeningen for Industri og Haandværk“ blot henstiller, om man ikke eventuelt skal stille Krav om, at Minimumskapitalen skal være noget højere end 5 000 Kr.; man forlanger altsaa ingenlunde en Forhøjelse paa 100 pCt. Og Nationalbanken udtaler, at det maa anses for uanuligt at gaa under en Kapital paa 5 000 Kr.; med andre Ord: den holder paa det bestaaende. Og, hvad der interesserer mig ganske særligt, en saa omfattende Organisation for Provinsen som „Provinshandelskammeret“ har, til Trods for at det sikkert har været under Paavirkning for at

udtale sig om dette Spørgsmaal, aldeles ikke fremsat noget Ønske i saa Henseende.

Det spiller ogsaa en Rolle, hvorledes man begrunder det af nogle Organisationer fremsatte Ønske. Grosserer-Societetet, der altsaa er en af de Organisationer, som udtaler sig til Gunst for Forhøjelsen, siger, at det frembyder ringe Betyggelse for Kreditorerne. Den nuværende Lovgivning gaar netop ud paa, at der kræves Aabenhed og ærlig Fremlæggelse af, hvad der foreligger, og naar Kreditorerne ved, at de handler med et Selskab, som kun har en Kapital paa 5 000 Kr., er det fornødne opfyldt. De samvirkende Købmandsforeninger siger, at man vil blive fri for at se, at Næringslovens Bestemmelser om kun eet Udsalg i hver Kommune bliver omgaaet. Man sigter derved til et ganske specielt Forhold, som maaske Detailhandlerforeningen tillægger større Vægt end Befolkningen i Almindelighed. Jeg skal tilføje, at denne Forening konkluderer i Ønsket om en Mindstekapital paa 30 000 Kr., altsaa noget helt andet end det, Lovforslaget indeholder. Endelig foreslaar „Dansk Dampskibsrederiforening“, som jeg allerede har omtalt, at Minimum for Aktiekapitalens Størrelse, under Hensyn til de nuværende Forhold, forhøjes til 10 000 Kr. Det er at tale i Gaader. Jeg ved ikke, hvad man mener med „de nuværende Forhold“. Men jeg er sikkert ikke vild paa Karetten, naar jeg siger, at det er en noget tynd Begrundelse af dette Ønske. Jeg haaber, at denne, som jeg synes, ikke stærke Begrundelse ikke maa være tilstrækkelig til at formaa Rigsdagen til at fravige det Standpunkt, man i sin Tid har indtaget. Sandheden er nemlig, at Aktieselskabsformen for mange ubemidlede, dygtige Mænd, der vil danne sig en Næringsvirksomhed uden at søge Statshjælp, er den eneste Maade, hvorpaa de kan sikre sig fremmed Kapital. Hvis en saadan ung Mand skal gaa fra Dør til Dør for at formaa Folk til at træde ind i et Selskab med fuldt Ansvar, vil han i de aller fleste Tilfælde møde Nej, hvorimod han, hvis han blot beder dem om at tegne Aktier, ved hvilke Tegnerne kun risikerer det indskudte Aktiebeløb, lettere vil møde Ja. Det er dette, jeg mener er saa vigtigt for de smaa i Samfundet, at jeg interesserer mig levende for, at man skulde blive staaende ved de 5 000 Kr., og dette saa meget mere, som det historiske Forløb i Rigsdagen gennem den Tid, denne Aktielovgivning har været paa Tale, lige siden 1911, har været, at næsten kun Ministrene har talt